Cabaran Data dan Sistem dalam Pelaksanaan Basel II

Kompleksiti Basel II terus memberi cabaran dalam pelaksanaan piawaian kecukupan modal baru di kalangan institusi perbankan dan penyelia bank dalam sistem kewangan global. Isu dan cabaran pelaksanaan telah dibincangkan dengan meluas di kalangan institusi perbankan dan penyelia bank yang ingin saling mempelajari daripada pengetahuan dan pengalaman masing-masing. Satu bidang yang mendapat perhatian meluas ialah ketersediaan data dan sistem institusi perbankan, semakin mereka menghampiri tarikh pelaksanaan Basel II dalam bidang kuasa masing-masing. Sememangnya, kredibiliti proses pembentukan model bagi pelbagai parameter risiko dan oleh itu, pengiraan modal minimum di bawah Tonggak 1 (Pillar 1) rangka kerja baru itu banyak bergantung pada kualiti data dan reka bentuk sistem dan infrastruktur yang diwujudkan oleh institusi perbankan.

Asas kepada keperluan pengawalseliaan Basel II yang kompleks ialah harapan agar institusi perbankan mempunyai infrastruktur sistem dan pengurusan data yang mantap yang akan membolehkan proses pengurusan risiko dijalankan dengan teguh. Aspek asasnya ialah infrastruktur data yang dipertingkatkan yang akan membolehkan institusi perbankan mendapat maklumat daripada pelbagai sistem tersedia secara konsisten dan menepati masa. Ini termasuk mempunyai keupayaan untuk mendapatkan pandangan menyeluruh mengenai peminjam mereka secara individu dan berkumpulan yang membolehkan pemantauan terhadap peminjam yang berkesan dan pengsegmenan pendedahan kepada portfolio yang bersesuaian mengikut profil risiko. Walaupun kebanyakan institusi perbankan telah mengumpul maklumat mengenai pelbagai pendedahan kredit peminjam mereka, maklumat ini lazimnya tersimpan dalam sistem pangkalan data yang tidak begitu bersepadu. Justeru itu, proses mendapatkan pandangan menyeluruh peminjam dan penanggung obligasi akan terdedah kepada ralat dan ketidakcekapan seperti data yang tidak konsisten dan duplikasi data. Integrasi sistem yang diperlukan melibatkan piawaian berhubung pengenalpastian pelanggan bagi setiap peminjam dan mengenal pasti dengan tepat rangkaian antara peminjam dengan semua pihak berkaitan dengan mereka, dan pendedahan kepada pihak-pihak tersebut. Bagi mendapatkan profil risiko yang tepat berhubung pelbagai kemudahan kredit yang diberi kepada peminjam atau sekumpulan peminjam, sistem yang menyelenggarakan maklumat peminjam dan kemudahan kredit yang berkaitan perlu disepadukan sepenuhnya dengan sistem pengurusan cagaran.

Integrasi pelbagai sistem yang menyimpan maklumat berkaitan peminjam bukan hanya menyediakan asas kukuh untuk pengurusan kredit yang efektif, malah akan turut menyokong proses membuat keputusan perniagaan yang lebih efisien. Dengan keupayaan untuk memantau peminjam masing-masing yang dipertingkatkan, institusi perbankan boleh mengesan dengan lebih awal sebarang kemerosotan dalam kemampuan kredit peminjam atau pihak berkaitan dengannya. Integrasi dengan sistem pengurusan cagaran akan memudahkan pemantauan prestasi cagaran yang lebih efektif, terutamanya cagaran kewangan. Pemantauan cagaran yang berkesan akan memastikan sebarang kemerosotan nilai cagaran akan membolehkan institusi perbankan mengambil tindakan yang sewajarnya bagi menangani kesan peningkatan risiko tersebut. Pada peringkat peminjam, tinjauan secara menyeluruh terhadap pelanggan akan meningkatkan kemampuan institusi perbankan untuk menilai keberuntungan pelanggan, lalu memudahkan pemasaran produk baru kepada pelanggan berkenaan. Dengan peningkatan infrastruktur ini, institusi perbankan juga akan berada dalam kedudukan yang lebih selesa untuk membuat penentuan harga produk dengan lebih baik, analisis keberuntungan pelanggan dan portfolio yang lebih tepat dan pengurusan risiko portfolio yang lebih efektif. Dari perspektif strategik, maklumat seperti ini boleh juga digunakan sebagai input penting dalam perumusan strategi masa hadapan berhubung pengembangan perniagaan bank kepada segmen yang lebih membawa keuntungan.

Selain keupayaan sistem, kebolehterimaan anggaran dalaman bagi pelbagai pemacu risiko seperti Kemungkinan Berlaku Mungkir (Probability of Default, PD), Kerugian Akibat Mungkir (Loss Given Default, LGD), dan Pendedahan Sewaktu Mungkir (Exposure at Default, EAD) bagi pengiraan kecukupan modal di bawah kaedah Berdasarkan Penarafan Dalaman (Internal Ratings Based, IRB) akan bergantung kepada kualiti dan kecukupan data yang digunakan oleh institusi perbankan dalam proses membentuk model. Kekurangan data boleh menyebabkan model yang dibentuk tidak cukup mantap untuk memberi keputusan yang konsisten bagi tujuan pengiraan modal.

Kesukaran juga akan dihadapi dalam mengesahkan model tersebut jika saiz sampel peminjam mungkir, sama ada terlalu kecil atau tidak dikumpul dengan betul. Keperluan data yang meliputi satu kitaran ekonomi yang lengkap, yang pada lazimnya sekurang-kurangnya sepuluh tahun, bagi tujuan pembentukan model bagi pemacu risiko, turut menjadi cabaran kepada institusi perbankan. Sehubungan ini, pertimbangan utama bagi institusi perbankan dan penyelia di Asia adalah untuk mengendalikan kesan insiden mungkir dan kadar kerugian yang luar biasa tingginya sepanjang tempoh selepas berlakunya krisis kewangan Asia pada tahun 1997-1998. Walaupun kesan itu akan beransur-ansur hilang secara semula jadi apabila institusi perbankan mengisi pangkalan data mereka dengan data baru, institusi perbankan masih perlu mencapai persetujuan dengan penyelia mereka berhubung kaedah penyelarasan untuk menangani kesan data krisis sewaktu tempoh awal pelaksanaan Basel II. Matlamatnya adalah untuk memastikan bahawa modal pengawalseliaan tidak terkurang taksir berbanding risiko sebenar ataupun ditaksirkan secara berlebih-lebihan sehingga menyebabkan kos operasi institusi perbankan menjadi sangat tinggi.

Dalam konteks menghasilkan prestasi model yang baik, proses pengumpulan data juga adalah penting untuk menjamin kualiti data. Prosedur dan proses pengurusan data yang mantap adalah penting untuk memastikan data dikumpul secara konsisten dan ketepatannya memadai. Teras kepada perkara ini ialah perlunya bagi institusi perbankan mewujudkan kuasa dan kebertanggungjawaban yang jelas dalam memastikan kualiti data dan piawaian integriti yang tinggi sentiasa dipatuhi. Ini akan hanya boleh dicapai dalam keadaan apabila pihak pengurusan atasan dan pelbagai unit perniagaan lain dalam institusi perbankan memperakui betapa pentingnya amalan pengurusan kualiti data yang mantap.

Memandangkan keperluan data dalaman yang banyak di bawah pendekatan pengiraan keperluan modal yang lebih maju bagi risiko kredit dan operasi, terdapat kecenderungan untuk tidak mengendahkan kepentingan data luaran dalam pelaksanaan Basel II. Secara amnya, data luaran seperti kajian kemungkiran yang diterbitkan oleh institusi penaksiran kredit luaran (ECAI) dan pangkalan data kerugian kredit dan operasi luaran, boleh memberi kefahaman yang berguna dan boleh digunakan untuk memudahkan penerimapakaian pendekatan yang lebih maju. Dalam konteks membangunkan model kredit korporat khususnya, kajian mungkir dan perpindahan kredit daripada ECAI boleh memberikan input bernilai bagi tujuan menanda aras output model itu berdasarkan pengalaman ECAI dengan syarikat tempatan. Pengalaman mungkir ECAI yang lazimnya diterbitkan kepada umum mungkin berguna untuk bank mengesahkan kesesuaian output model mereka. Kajian mungkir yang diterbitkan oleh ECAI juga membantu penentu ukuran anggaran PD kepada skala penarafan dalaman. Bank yang bercadang untuk menerima pakai pendekatan IRB diberi pilihan untuk menentukan penarafan dalaman masing-masing berpandukan skala penarafan yang digunakan oleh ECAI dan kemudiannya menerima pakai anggaran PD yang berkaitan dengan skala penarafan kepada gred penarafan mereka. Namun begitu, pertimbangan penting dalam proses ini adalah bagi institusi perbankan memastikan konsistensi dan hubung kait data luaran ini kepada portfolio dalamannya, baik dari aspek definisi penarafan mahupun kriterianya.

Penarafan ECAI juga berperanan sebagai penunjuk kepada tahap relatif risiko peminjam korporat di bawah Kaedah Standard (Standardised Approach) dan oleh itu digunakan sebagai asas pengiraan modal. Walaupun ia mungkin sesuai di banyak negara maju yang mempunyai tahap penembusan penarafan yang tinggi, maklumat mungkir yang dikaitkan dengan penarafan ECAI dalam pasaran sedang berkembang boleh menjadi terlebih tinggi akibat saiz sampel yang lebih kecil bagi peminjam yang dinilai. Hasil daripada kekangan struktur ini hendaklah diambil kira oleh bank dan pengawal selia dalam pasaran sedang berkembang apabila penarafan ECAI digunakan untuk tujuan pengurusan risiko dan pengiraan modal. Dalam konteks ini, pengumpulan maklumat penarafan di kalangan ECAI serantau sepatutnya diteliti oleh penyelia serantau sebagai inisiatif jangka panjang untuk meningkatkan kredibiliti penarafan luar sebagai asas pengiraan modal di bawah Kaedah Standard.

Memandangkan infrastruktur data dan sistem yang mantap amat penting bagi kejayaan pelaksanaan Basel II, Bank Negara Malaysia akan mengeluarkan panduan kepada industri mengenai pengurusan kualiti data dan sistem pengurusan maklumat pada tahun 2006. Walaupun panduan tersebut akan menggariskan jangkaan penyeliaan secara meluas berkaitan integriti data dan pengurusan sistem maklumat yang efektif dalam bank, jangkaan itu akan menjadi asas bagi keperluan data lebih khusus yang akan dikeluarkan oleh Bank Negara

Malaysia bagi pelaksanaan Basel II. Khususnya, garis panduan itu akan digunakan oleh Bank Negara Malaysia dalam penilaian sebelum mengesahkan keupayaan data dan sistem bagi pelaksanaan Basel II yang efektif.

Dalam usaha membantu industri melaksanakan Basel II yang berkaitan dengan data, Bank Negara Malaysia turut meneliti inisiatif industri lain yang boleh dilaksanakan untuk mempercepat kemajuan yang boleh dicapai oleh bank. Sehubungan ini, kemungkinan untuk menggunakan infrastruktur sedia ada seperti Sistem Maklumat Rujukan Kredit Pusat (CCRIS) dan Sistem Pangkalan Data Maklumat Penipuan (FIDS) akan dikaji. Sistem repositori kredit pusat seperti CCRIS boleh ditingkatkan dengan mekanisme pengenalpastian kumpulan peminjam tunggal untuk memudahkan pemantauan tumpuan risiko atas peminjam dan pihak berkaitan dengannya. Maklumat itu boleh dikongsi dan digunakan oleh semua institusi perbankan sebagai penanda aras untuk memastikan maklumat peminjam dan pihak berkaitan dengannya yang dikumpul secara dalaman, adalah tepat. CCRIS juga boleh ditingkatkan lagi dengan mengumpul penarafan pelanggan korporat institusi perbankan, lantas memudahkan penyeliaan pengawasan dan penilaian kemantapan sistem penarafan dalaman di kalangan bank.

Pengumpulan data berhubung risiko kerugian operasi daripada seluruh industri juga merupakan satu lagi inisiatif yang pada pandangan Bank Negara Malaysia bakal memberi manfaat kepada industri dalam jangka masa panjang. Di Malaysia, platform sedia ada seperti FIDS, bagi pengumpulan data mengenai penipuan di peringkat industri, hanyalah satu bahagian kecil daripada data risiko kerugian operasi yang akan diperlukan oleh institusi perbankan untuk membentuk model risiko operasi. Memandangkan masa yang diambil untuk membangunkan pangkalan data risiko operasi yang berguna, kemungkinan untuk membangunkan pangkalan data kerugian operasi yang meluas di peringkat kebangsaan malah serantau perlu diteliti oleh institusi perbankan dan para penyelia bagi menyokong pembangunan pengurusan risiko operasi selanjutnya dalam rantau Asia Pasifik.

Dari perspektif pembinaan kapasiti, keperluan untuk memastikan dan menyelenggarakan kualiti data dan keupayaan sistem yang tinggi tahapnya bukan semata-mata dipertanggungjawabkan kepada institusi perbankan sahaja. Para penyelia juga perlu menilai semula infrastruktur pelaporan daripada bank yang sedia ada memandangkan banyak data yang diperlukan untuk tujuan pemantauan penyeliaan dan penilaian risiko yang lebih ketat. Walaupun terdapat keperluan untuk meningkatkan rangka kerja penyeliaan pelaporan untuk mencapai objektif ini, cabaran kepada penyelia adalah untuk meningkatkan piawaian pelaporan penyeliaan tanpa menimbulkan beban yang tidak berpatutan dan tidak perlu kepada industri perbankan. Bagi Bank Negara Malaysia, pelaburan dalam keupayaan data dan sistem akan melengkapkan usaha dan pelaburan yang berterusan dalam mewujudkan kemahiran dan kepakaran khusus untuk menilai model dalaman dan anggaran risiko institusi perbankan. Penilaian oleh pakar risiko ini akan menjadi asas utama bagi membuat pertimbangan dari aspek penyeliaan terhadap kredibiliti dan kemantapan proses pengiraan modal di bawah persekitaran Basel II.

dikeluarkan pada bulan September 2004, telah berkuat kuasa pada bulan April 2005. Ini merupakan anjakan penting ke arah menyediakan secara eksplisit modal pengawalseliaan bagi kerugian yang bakal timbul akibat aktiviti yang mendedahkan institusi perbankan kepada risiko pasaran. Lanjutan daripada ini, tahun-tahun kebelakangan ini menyaksikan peningkatan yang ketara dalam pinjaman yang diberikan oleh institusi perbankan bagi pembelian harta kediaman. Bagi memastikan peningkatan ini dilaksanakan secara berhemat dan modal yang mencukupi dikekalkan untuk menyokong peningkatan pendedahan ini, wajaran risiko yang dikenakan terhadap pinjaman perumahan yang diperoleh melalui cagaran pertama yang telah bertukar kepada tidak berbayar, telah ditingkatkan daripada 50% kepada 100%. Di samping perubahan pengawalseliaan, Bank Negara Malaysia juga menumpukan sumber penyeliaannya untuk menilai kecukupan sistem pengurusan risiko dan amalan pengendalian pasaran dalam pemberian pinjaman kepada sektor isi rumah. Meskipun keperluan modal risiko pasaran telah dimasukkan ke dalam rangka kerja RWCR yang sedia ada dan wajaran risiko yang lebih tinggi bagi NPL pinjaman perumahan, tahap permodalan institusi perbankan kekal mencukupi, dengan RWCR dikekalkan jauh melebihi keperluan minimum sebanyak 8%.